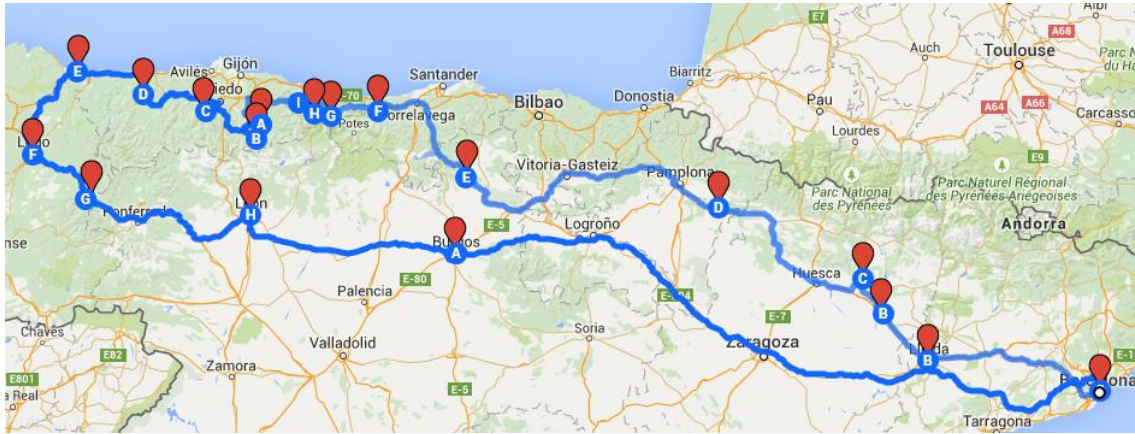

RUTA PEL NORD D'ESPANYA, Juliol 2015

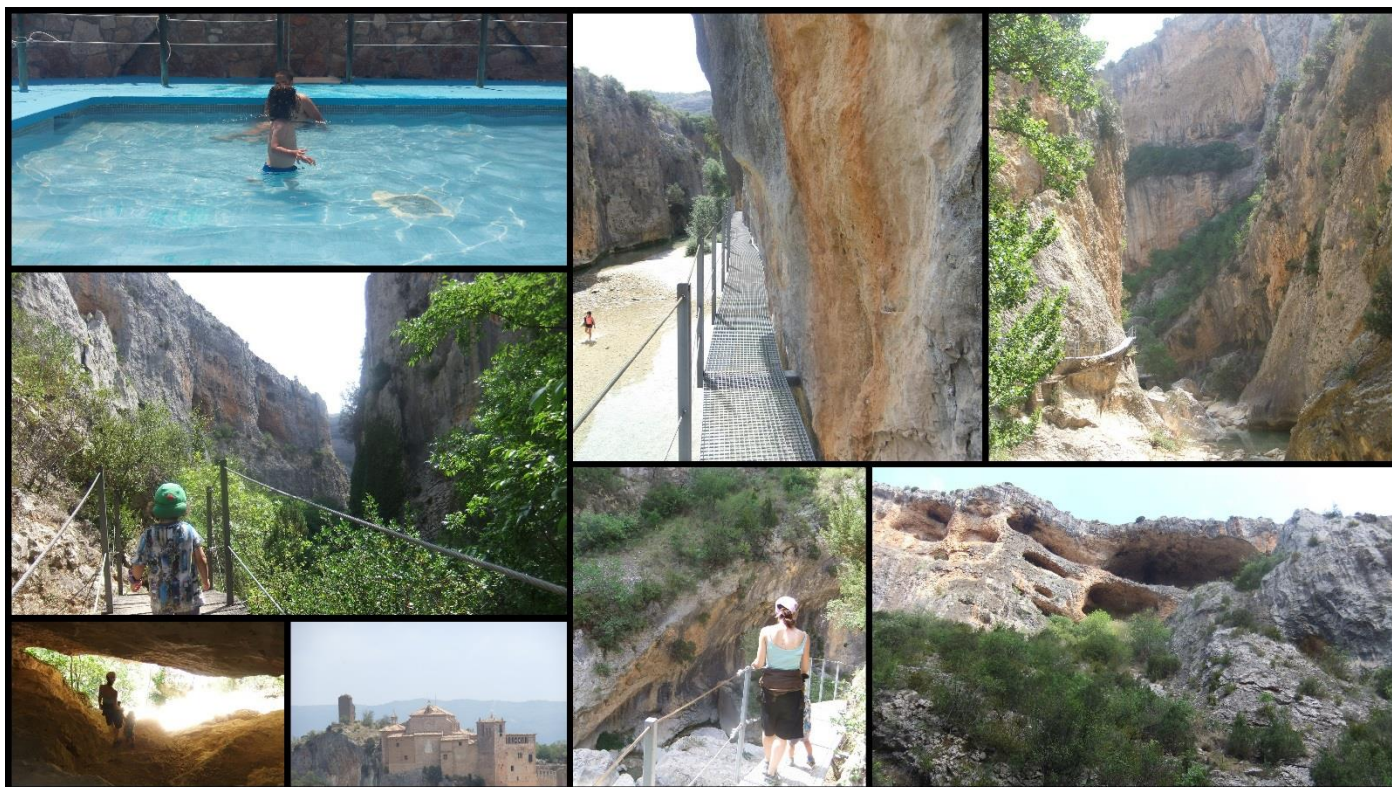
Barcelona – Monzón/Alquezar (Aragó) – Lumbier (Navarra) – Desfiladero de los Hocinos (Burgos) – Cueva El Soplao (Cantabria) – Senda del Cares (Astúries) – Ruta del Alba (Astúries) – Ruta de las Foces del Río Pino (Astúries) – Desfiladero de las Xanas (Astúries) – Navelgas – Praia as Catedrais (Galícia) – Lugo (Galícia) – Cervantes (Galícia) – Pedrafita do Cebreiro (Galícia) – León – Burgos – Lleida – Barcelona

Les anhelades vacances havien arribat. Teníem dues setmanes per endavant per a descobrir el **nord d'Espanya** plegats. Divendres 10 de juliol, vam carregar la **furgo** i vam sortir de **Barcelona** en direcció **Monzón**. Vam arribar a l'[Àrea d'AC](#) amb temps per a preparar el sopar i abans d'anar a dormir vam aprofitar per a fer un tomet per la ciutat i prendre un

gelat per a refrescar-nos, l'onada de calor es feia notar! L'endemà al matí vam arribar fins al bonic poble d'**Alquezar**; és una vila medieval petita, preciosa i molt ben cuidada, totes les cases estan rehabilitades i fan goig. Però la raó de venir fins aquí era la **Ruta de les Passarel·les** dins del [Parc Natural de la Serra i els Canyons de Güara](#). De passarel·les com a tal n'hi ha poques però la ruta és bonica i molt entretinguda per a fer amb nens, al nostre li encanten els ponts, les escales, les coves, saltar...

Després de dinar vam anar a la piscina d'**Alquezar** a posar-nos en remull, la piscina petita estava buida i vam poder jugar amb l'aigua com mai. La veritat que el bebe ho va disfrutar moltíssim. Després una dutxeta i a seguir ruta fins a [Lumbier](#) (Navarra).

Vam dormir a **Lumbier** molt més fresquets que a l'**Aragó**. I l'endemà ben d'hora vam anar fins al pàrquing de pagament (2€) de l'entrada de la [Foz de Lumbier](#) on està prohibit pernoctar com ens va deixar claríssim l'encarregat que va arribar després de nosaltres i abans de dir bon dia, ja m'estava insistint en què no s'hi podia dormir allí, tampoc era la nostra intenció :P

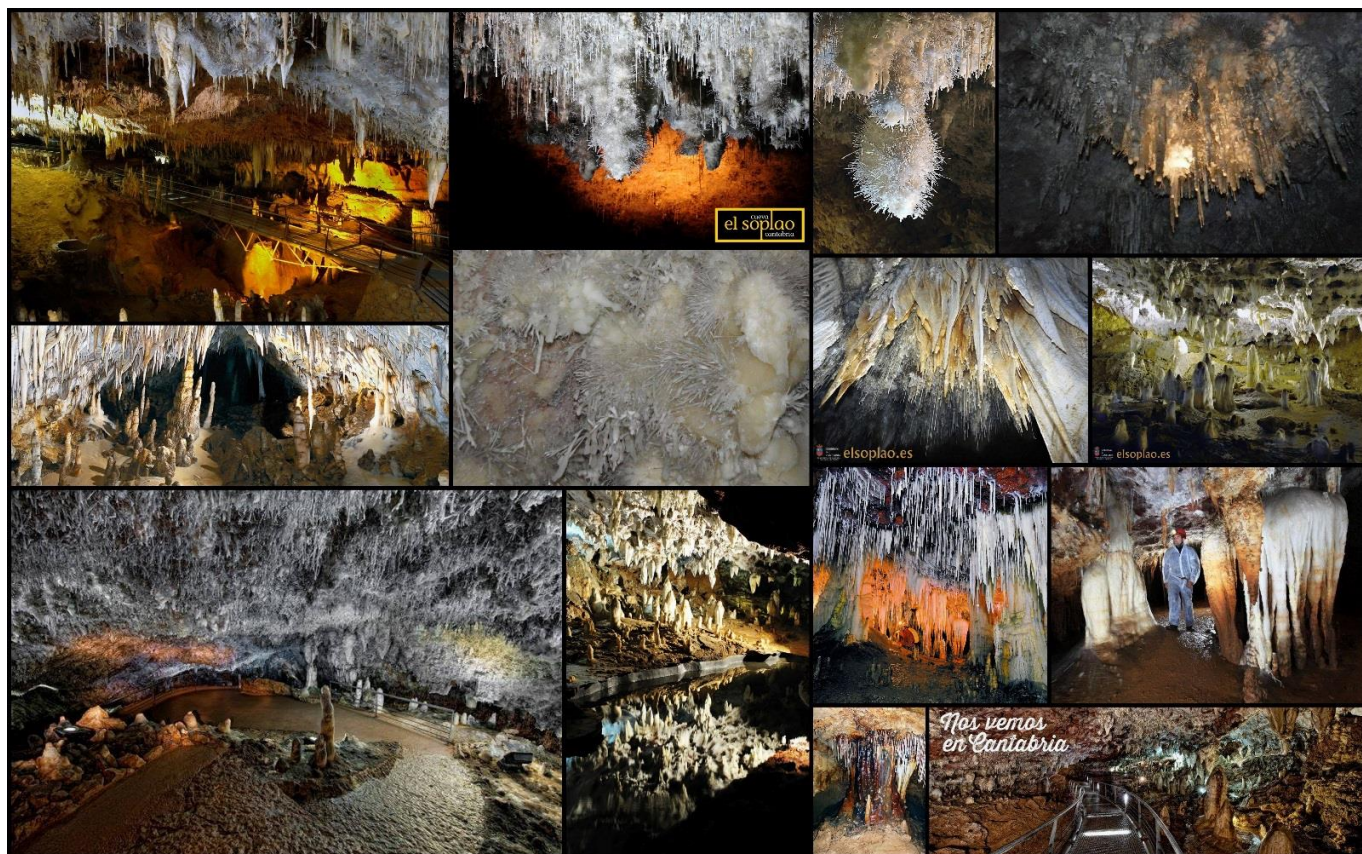
La ruta de la **Foz de Lumbier** es molt curta i el terreny és ideal per a fer-la amb nens. Hi ha un parell de túnels excavats a la roca, el bebe amb el frontal estava entusiasmat, hi ha també moltes aus i és bonica de fer. Crec que no arriba als 6 km. que es poden allargar sota un sol de justícia en aquesta època.

Haviem de continuar amb la ruta que aquesta vegada ens portava a la província de **Burgos**, la zona s'anomena [Merindad de Valdivielso](#), concretament a la població de **Valdenoceda** on també hi ha una ruta amb passarel·les, el [Desfiladero de los Hocinos](#). Vam aparcar en una zona com de pic nic molt xula i veient que encara era aviat i ja no feia calor, vam decidir fer l'excursió la mateixa tarda, ja que la del matí havia sigut molt light. Aquesta ruta és part del **GR99** que recorre tot el **riu Ebre** i la veritat és que només hi ha 2 passarel·les en tot el recorregut i tot i que té tots els ingredients per a ser una ruta fantàstica (riu, congost, ombra...) la carretera passa per l'altra banda del riu que és a tocar i el soroll dels cotxes li treuen tot l'encant. Per tant, sota la nostra opinió, és prescindible, te'n pots fer una idea des de la carretera i venir fins aquí només per a aquesta excursió, no val la pena.

La propera parada va ser ja a **Cantàbria** i aquí sí que ens vam meravellar, la raó, la [Cova El Soplao](#), una cavitat increïble, enorme, i això que només es visita una petita part dels 20 km que hi ha descoberts. Ho tenen molt ben muntat, el joc de llums i música fa la visita encara més espectacular. L'explicació de la noia acaba de donar-te encara més motius per a la fascinació. Està plena d'estalactites, estalagmites i excèntriques, la quantitat és estratosfèrica, fet que la fa única al món per quantitat i també per qualitat de conservació. Només fa 10 anys que està oberta al públic.

L'entrada d'adult són 12 € i resulten molt ben invertits, per entrar dins la cova s'agafa un tren (aquí ja conquereixen als més menuts) i la resta de la visita és caminant amb una temperatura molt agradable amb la jaqueta posada. A dins està prohibit fer fotos, per tant, aquestes estan extretes de la seva web, on trobareu tota la informació necessària per a conèixer aquesta magnífica cova. També hi ha una opció de visita aventura, per a majors de 12 anys, que té molt bona pinta, així que hi haurem de tornar com a mínim d'aquí a una dècada ;)

L'entorn també acompanya, les vistes des de l'aparcament de la cova són també de foto, aprofitem per a dinar i jugar una mica amb els skates a l'asfalt de l'aparcament i seguim la ruta per entrar al principat d'**Astúries**, on farem el major nombre d'excursions.

La primera era la famosa [Senda del Cares](#), com que són 12 km d'anar i 12 més de tornar i evidentment amb el peque era impossible realitzar-la sencera, havíem de decidir si començàvem des de **Poncebos** (que ens quedava més de pas i ens estalviàvem bastants quilometres de furgo) o des de **Caín**, des d'on diuen que és més bonic el recorregut i més espectacular. La incògnita la vam resoldre pensant amb el bebe, quan tens fills has de prioritzar i renunciar, ja hi tornarem en una altra ocasió però ara vam decidir el millor per a ell, és a dir, menys km lligat a la cadireta de la **furgo**.

Vam arribar a **Poncebos** que no és ni poble, dos hotelets i para de comptar, vam seguir fins on es comença l'excursió pensant que s'hi podria dormir però la noia de la caseta d'informació ens va dir que estava prohibit perquè estàvem dins del [Parc Nacional dels Picos de Europa](#), ens va recomanar retrocedir 2 km, fins a un aparcament habilitat on sí es permet la pernocta. Havent llegit totes les crítiques que té la zona d'**Astúries** per [multes](#) a **furgos** per dormir a qualsevol lloc, vam fer cas a la noia i vam decidir dormir al parking. Abans però vam baixar fins a l'últim poble [Arenas de Cabrales](#) a fer algunes compres i esbargir-nos al parc infantil.

Ja al parking vam tenir la visita d'algunes cabretes i l'endemà al matí ens vam llevar d'hora per a trobar aparcament al principi de la ruta i fer-la sense el sol a ple rendiment. La [Senda](#) està bé, però és tan famosa que potser ens esperàvem una mica més... o potser sí que la zona de **Caín** és molt més espectacular, en tot cas, l'aproximació des de **Poncebos** és dura, a través d'un camí pedregós amb força desnivell però un cop estàs al propi congost, el camí és prou ample per a caminar dues persones sense perill, et pots creuar amb alguna cabreta també, però res greu. Evidentment, amb molt de compte amb els infants, sempre de la mà o al portabebes. A les hores que la vam fer nosaltres ens vam creuar amb quatre gats, a la tornada sí que és quan començava a caminar la resta de la humanitat.

Les comparacions sempre són odioses, però hi ha altres congost més interessants des del nostre punt de vista com la [Carança](#) o el [Mont Rebei](#). Hi ha d'haver gustos per a tots ;)

Ara tocava una mica de llacs, així que vam anar cap als [Llacs de Covadonga](#). L'accés fins a dalt (que està regulat en època de vacances: [info aquí](#)) és dur per a la nostra **furgo**, tanta pujada la fa patir pobra, però després d'esquivar vaques i ciclistes, un cop a dalt la panoràmica és fantàstica. Vam passar la tarda estirats a l'herba contemplant centenars de vaques i cavalls.

Fins que va ser l'hora de dutxar-se, a l'alberg ens van insistir que poséssim la furgo darrere on el desnivell era evident i a l'hora de fer la maniobra per a girar la furgo, va dir que no pujava, d'esquena i amunt, va dir que no. Així que aquesta és l'anècdota del viatge. La gent del refugi, absent, l'únic que ens va dir el responsable és "Bajo tu responsabilidad", gràcies. Bueno, va ser una estona estressant, perquè no sabíem què fer, la furgo estava encallada i no sabíem com treure-la d'allí... ens vam saturar una mica, però finalment, vam optar per l'única opció que teníem, que era treure-la per davant, tot i que no estava habilitat per a que hi passés cap cotxe, no ens quedava cap alternativa. Així que el papa-conductor es va omplir de coratge i va tirar pel dret, a poquet a poquet per por de bolcar, ja que el desnivell a dues rodes era considerable i sumat a l'alçada de la nostra furgo... però finalment vam aconseguir sortir tot i la poca confiança de la gent del refugi, que un cop la teníem ben aparcada, ens va fer-la aparcar en un altre lloc i va ser quan vam acabar de decidir marxar. Amb gent així, nosaltres no ens gastem ni els calers ni el temps.

Ens vam dirigir cap a [Cangas de Onis](#) on vam [dormir](#) i l'endemà vam fer un passeig, vam jugar al parc infantil i ens vam fote una bona dutxa a les piscines municipals. La següent parada va ser a **Soto de Agues**, una població minúscula guarnida de flors de colors des d'on comença la [Ruta del riu Alba](#). Aquesta [excursió](#) tampoc és espectacular, està bé però li falla el terreny que és quasi asfalt, pels peus del bebe és ideal però li treu molt d'encant.

Per a dormir ens vam acostar a [Pola de Laviana](#) on tenen [Àrea d'AC](#) amb skatepark inclòs. Mentre la mare feia el sopar els dos homenets van estar fent "pinitos" amb l'skate.

L'endemà era l'hora d'enfilar cap a un poble anomenat **El Pino** per a conèixer les [Foces del Riu Pino](#), aquesta excursió és dura, el desnivell per a arribar a les foces és considerable i el peque quan fa tanta pujada demana ràpid pujar a l'esquena i pel qui el portreja, encara es fa més dur. Un cop al congost, l'estampa és bonica però el camí d'arribada et fa dubtar si realment val la pena... També es pot arribar al **Riu Aller**, però nosaltres estàvem rendits i vam tornar enrere.

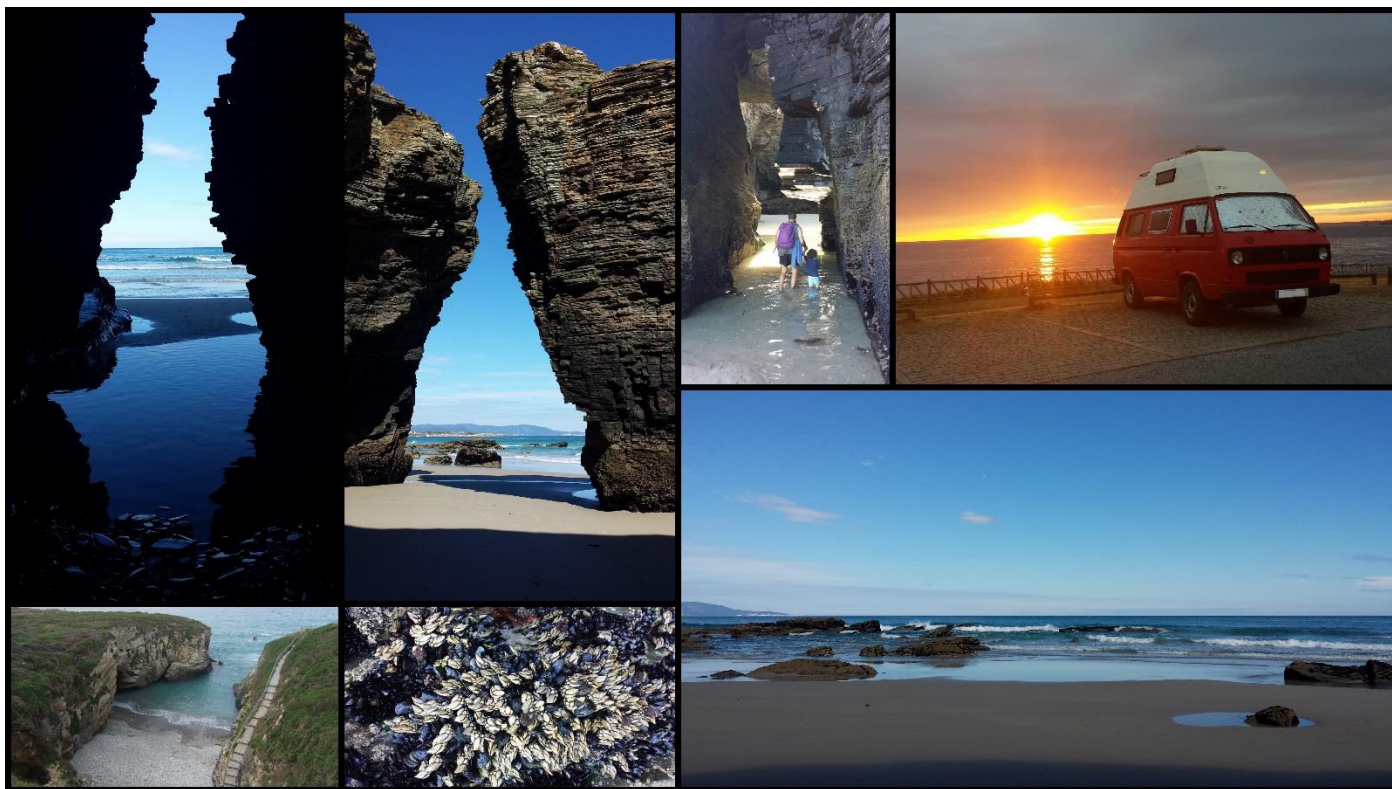

Des d'aquí ens vam dirigir cap a **Tuñón** i vam [dormir](#) a la [Àrea Recreativa de Buyera](#) des d'on es pot començar la [Senda del Oso](#), nosaltres no la vam fer, no ens agrada combregar amb aquest tipus d'espectacles amb animals. L'endemà vam aparcar la furgó al parking de l'[Àrea Recreativa de Les Xanes](#) i vam fer el [Desfiladero de les Xanes](#). Està considerat el "mini-Cares" més que res per la longitud, perquè aquest només fa uns 5 km. però poc té que envejar-li a la gran [Senda del riu Cares](#), és una ruta preciosa que discorre pel congost del riu **Trubia** i que acaba en un bosc humit fantàstic, moment de tornar enrere. Aquí també s'hi veuen cabretes, s'han d'atravessar un parell de túnels excavats a la roca i té tots els al·licients per a ser una ruta preciosa. Després de la caminada vam anar a la dutxa del [centre de btt](#) on vam dinar i vam posar rumb a **Navelgas**. És un poble sense encant però té [Àrea d'AC](#) i l'endemà volíem fer las [Hoces del Esva](#), però finalment després d'equivocar-nos de ruta i xupar-nos una pendent amb un desnivell desorbitat, vam desistir i vam marxar sense conèixer aquestes Foces.

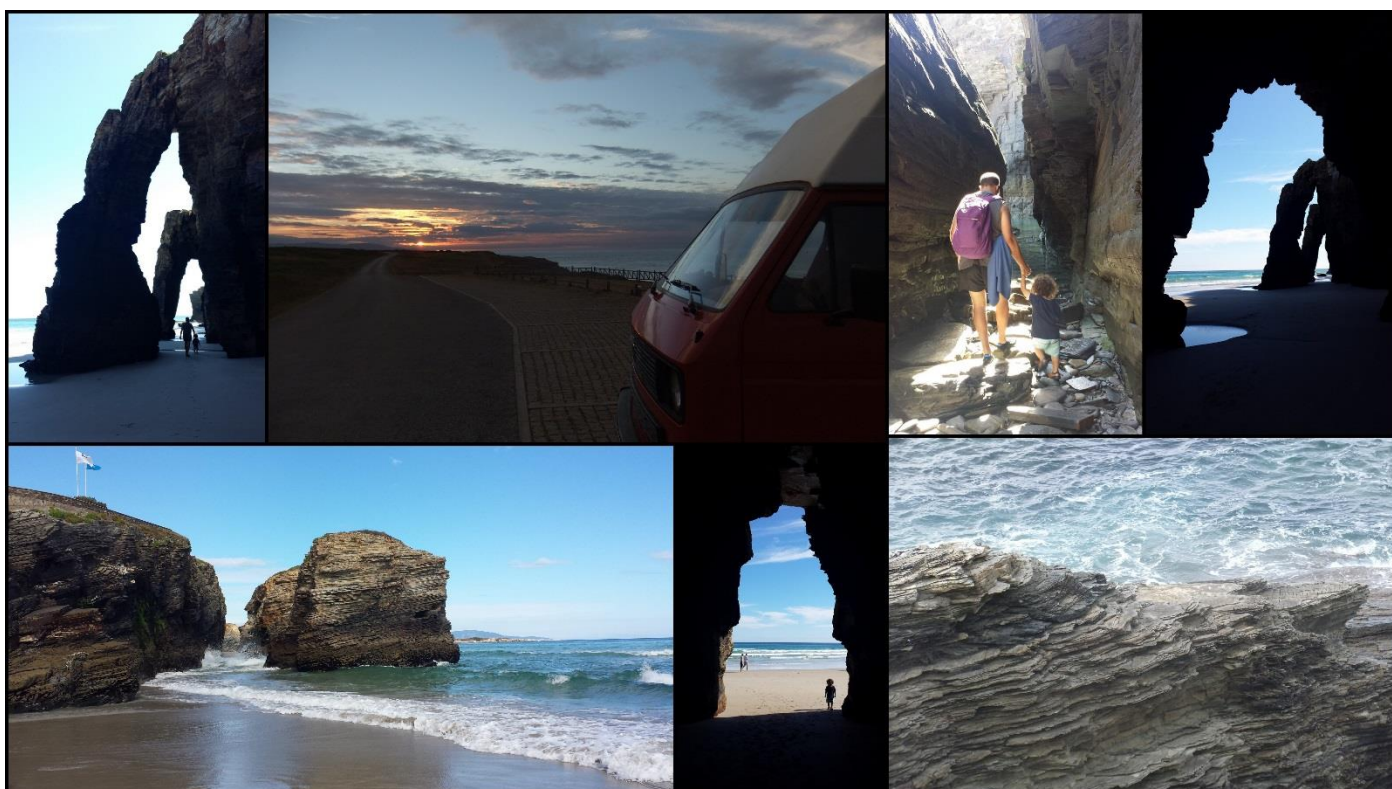

Vam dinar, mentre uns descansaven els altres jugàvem als prats i finalment vam continuar el viatge cap a **Galícia**. Aquest era l'"objectiu", arribar a **Galícia** i finalment passàvem **Ribadeo** per entrar en terres gallegues. La primera parada obligatòria fou a la [Platja de les Catedrals](#), com que era mitja tarda i la marea estava alta no podíem apreciar els detalls d'aquesta preciosa platja, així que vam fer un passeig per les plataformes habilitades de fusta pel voltant dels penya-segats i vam fer la reserva on line de l'accés gratuït per a l'endemà en hores de marea baixa. Aquesta dada és important, s'ha de mirar l'horari de les mareas per a l'any 2015 ([aquí](#)) per a poder baixar a la sorra i caminar entre les formacions de roca de la platja i també és molt recomanable fer la [reserva d'entrada on line aquí](#).

Volíem sopar a **Rinlo** un arrosset però la cuina s'obria a partir de les 21:30h més l'estona de preparar-lo volia dir que començaríem a sopar vora les 10 de la nit i de moment, això és incompatible amb el nostre horari infantil. Així que vam desistir, sopar furgonetero (que per cert, ja hem provat de fer pizzes amb paella i paper de plata i queden de por) i a dormir, abans però el Sol ens va regalar una posta de sol preciosa només comparable amb la sortida de l'endemà al matí, espectaculars, oi?

Després de dormir al costat del mar amb els soroll de les onades del **Cantàbric** de fons vam anar ben d'hora cap a l'aparcament de la [Praia as Catedrais](#) per agafar lloc, sent diumenge, ens temíem una gran processó de gent; la marea indicaven que estaria en el seu punt més baix sobre les 13h però és recomanable anar-hi un parell d'hores abans. Nosaltres, com que no teníem res millor a fer, a les 10 del matí ja estàvem allà, encara no hi havia ningú i el pare de la criatura es va poder fer un bany en solitari a les aigües de l'**Oceà**... fins que va venir un socorrista a avisar del perill de les corrents marítimes i la multa de 3.000 € per baixar la **Lũa** a la sorra de la platja. Evidentment, ens esperàvem a dalt, però per evitar mals entesos, vam anar a deixar la **Lũa** a la **furgo** i vam baixar cap a la sorra amb les sabates de riu, que també són molt recomanables per a descobrir aquesta platja única. Hi ha llocs que has de passar per sobre les roques, que hi ha algues i patina molt, amb xancles normals és fàcil que et caiguin perquè hi ha força aigua en alguns trams, així que la millor opció són les sabates aquestes de neoprè de riu.

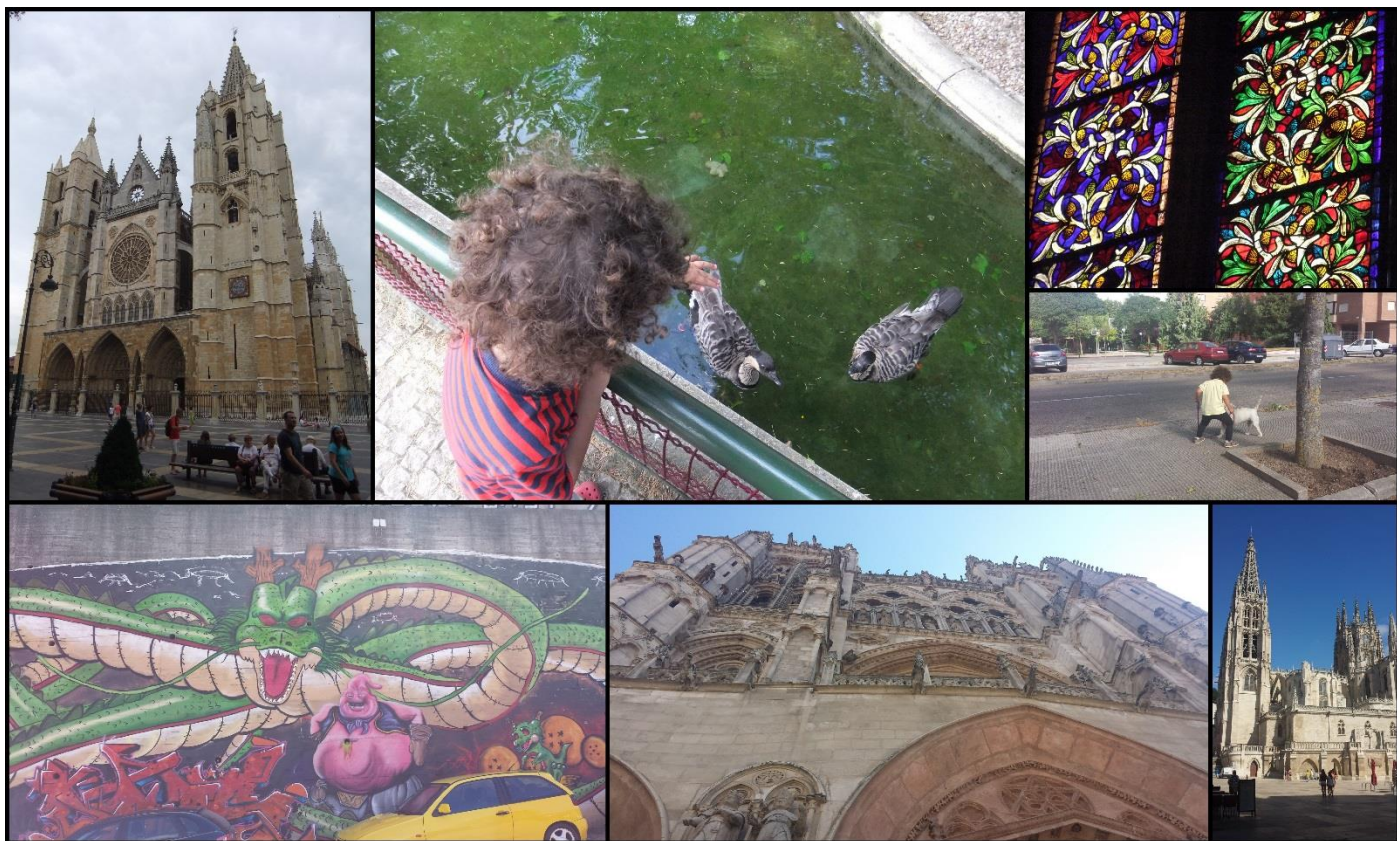
Un cop a la sorra vam gaudir moltíssim la visita, ens va agradar molt, el bebè va xalar com mai a la platja, l'aventura d'anar descobrint racons i coves, de caminar entre peixos, de trobar crancs, de pujar a coll cada vegada que l'aigua li arribava a zones sensibles... la veritat que a primera hora no hi havia gaire gent i vam poder fer molt bones fotos sense actors secundaris, va ser fantàstic. Abans de les 12 ja estàvem de tornada i ara sí que estava a tope, normal que regulin el nombre de persones que hi accedeixen perquè és una bogeria! Així que, en resum, entrada anticipada, horari de mareas, 3 hores abans i xancles de riu ;)

La ruta seguia cap a **Lugo**, on vam fer el camp base a l'**Àrea d'AC** i ens vam deixar guiar per uns familiars que estiuengen allí des de fa anys. Vam passejar per la muralla, pel casc antic, ens vam afartar de pop i vam descobrir el racho, boníssim!

Ara era l'hora d'anar a conèixer el poble on s'havia criat la besàvia del bebè, tot i que va néixer a **Barcelona**, la família provenia d'allà i hi va anar a passar una temporada durant la seva infància. Ara, amb 84 anys, encara hi té records i ningú de la família hi havia tornat mai, ens feia gràcia conèixer els orígens familiars gallecs... Va ser prou fàcil trobar-lo, a dia d'avui la carretera està correcte i vam tenir la gran sort de coincidir amb un matrimoni que ens va fer el tour per l'aldea, perquè són menys de 10 cases... ens va explicar la història, les tradicions, les curiositats, ens va mostrar el que queda de la casa on vivia la besàvia i molt amablement ens van convidar a casa seva, ens van oferir menjar i beure i vam passar una bona estona conversant amb ells sobre el passat i present del poble. Fins i tot ens van regalar un pot de mel casolana boníssima! Va ser una meravella, els hi estarem sempre molt agraïts!

Per a dormir ens vam acostar fins a [Pedrafita do Cebreiro](#), jolin quin [luxu d'Àrea de descans](#), amb dutxa i tot! Totes haurien de ser així! L'endemà al matí es va llevar el dia molt emboirat i queia una mica d'aigua vaporitzada, tot i això, vam pujar fins a [O Cebreiro](#) un poblet típic que ens havien recomanat. Vam al·lucinar de la quantitat de gent que hi havia, estava ple d'adolescents que deuen estar de campaments... Encara s'hi conserven les típiques "pallozas" (que en descripció de la Wikipedia, són: construccions tradicionals de planta circular o oval, d'entre deu i vint metres de diàmetre. Amb parets baixes de pedra i coberta per una teulada cònica vegetal, normalment formada per tiges de sègol; pot acabar en cim o rematar en cúspide) que recorden èpoques passades o tradicions d'altres països llunyans.

Aquí ja començava el camí de tornada cap a casa, km i km de carretera per endavant. Vam fer parada a **León**, a **Burgos** i a **Lleida** i finalment, després de recórrer uns 2.800 km vam arribar a casa.